

**Publiczna
telewizja regionalna
w Polsce**

Stan na koniec grudnia 2015 roku

Publiczna telewizja regionalna w Polsce

Stan na koniec grudnia 2015 roku

Redakcja naukowa

**Paweł Kuca
Wojciech Furman
Kazimierz Wolny-Zmorzyński**

**WYDAWNICTWO
UNIWERSYTETU RZESZOWSKIEGO
RZESZÓW 2018**

Recenzował
dr hab. Maciej Mrozowski, prof. Uniwersytetu SWPS

Opracowanie redakcyjne i korekta
Zofia Piwowar

Opracowanie techniczne
Ewa Kuc

Łamanie
Agnieszka Szczepańska-Pączek

Projekt okładki
dr Zbigniew Chmielewski

© Copyright by
Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego,
Rzeszów 2018

ISBN 978-83-7996-528-1

1498

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU RZESZOWSKIEGO
35-959 Rzeszów, ul. prof. S. Pigoń 6, tel. 17 872 13 69, tel./faks 17 872 14 26
e-mail: wydaw@ur.edu.pl; <http://wydawnictwo.ur.edu.pl>
wydanie I; format B5; ark. wyd. 13,15; ark. druk. 13,25; zlec. red. 142/2017
Druk i oprawa: Drukarnia Uniwersytetu Rzeszowskiego

Spis treści

Od redaktorów	7
Wiesław Godzic – Czego konsument może chcieć od polskiej regionalnej telewizji publicznej?	9
Jolanta Dzierżyńska-Mielczarek – Pasma regionalne telewizji publicznej.....	16
Agnieszka Giełżyn-Sasimowicz – Telewizja Polska Białystok	27
Jarosław Reszka – Telewizja Polska Bydgoszcz	35
Jacek Wojsław – Telewizja Polska Gdańsk	48
Bartłomiej Secler – Telewizja Polska Gorzów Wielkopolski	63
Katarzyna Brzoza – Telewizja Polska Katowice	77
Jolanta Kępa-Mętrak – Telewizja Polska Kielce	89
Ryszard Filas – Telewizja Polska Kraków	101
Lidia Pokrzycka – Telewizja Polska Lublin	114
Krzysztof Grzegorzewski – Telewizja Polska Łódź	121
Marta Cichy – Telewizja Polska Olsztyn	130
Justyna Kubik – Telewizja Polska Opole	139
Marcin Piechocki – Telewizja Polska Poznań	151
Paweł Kuca – Telewizja Polska Rzeszów	160
Paulina Olechowska – Telewizja Polska Szczecin	172
Marta H. Milewska – Telewizja Polska Warszawa	185
Paweł Urbaniak – Telewizja Polska Wrocław.....	200
Noty o autorach	208

Paulina Olechowska

Telewizja Polska Szczecin

Nazwa: Telewizja Polska SA Oddział Terenowy w Szczecinie (do końca 2015 roku),
Telewizja Polska 3 Szczecin (od początku 2016 roku)

Adres: ul. Niedziałkowskiego 24a, 71-410 Szczecin

Adres witryny internetowej: <http://szczecin.tvp.pl/>

Zasięg: województwo zachodniopomorskie

Redakcja terenowa w Koszalinie.

HISTORIA DO 1990 ROKU

Historia szczecińskiego ośrodka telewizji zaczyna się w 1960 roku. Pierwsze próby nadawania sygnału telewizyjnego rozpoczęły się jednak znacznie wcześniej. W połowie lat 50. powstał w Szczecinie Zespół Radiostacji, który rozpoczął prace mające na celu uruchomienie lokalnej telewizji. Na przełomie lat 1956 i 1957 dzięki staraniom szczecińskiego Towarzystwa Miłośników Telewizji (TMT) powstał Doświadczalny Ośrodek Telewizji. Pierwsza emisja odbyła się w lipcu 1957 r. przy wykorzystaniu sprzętu telewizyjnego wypożyczonego z Warszawy i Poznania. Dziesięciogodzinny miejski program telewizyjny docierał wówczas do grupy 180 posiadaczy telewizorów w Szczecinie. Jednak już w kolejnym roku zaniechano dalszej realizacji projektu, gdyż wypożyczony sprzęt należało zwrócić¹.

---

¹ K. Kozłowski, *Pomorze Zachodnie w latach 1945–2010. Społeczeństwo – władza – gospodarka – kultura*, tom I, Szczecin 2012, s. 263–264.

Własny ośrodek uruchomiono w kwietniu 1960 roku. Pierwszy szczeciński program nadano 27 kwietnia 1960 roku. Był to program informacyjny „Telenotatnik”. Należy podkreślić, że oprócz dotacji na budowę ośrodka w wysokości około 3 mln zł, środki finansowe przekazywały także szczecińskie zakłady pracy, które oddelegowały swoich pracowników do budowy siedziby TVP².

W 1961 roku ośrodek przekazano Komitetowi ds. Radia i Telewizji. Do tego czasu szczecińska telewizja pracowała jako ośrodek doświadczalny. W 1965 roku pierwsza szczecińska produkcja pojawiała się na ogólnopolskiej antenie. Był to felieton filmowy „Granica” poświęcony Wojskom Ochrony Pogranicza.

W latach 1960–1964 obraz odbierano jedynie w zasięgu do 60 km od Szczecina. Po zainstalowaniu w 1964 roku nadajnika w Kołowie telewizję można było oglądać w całym ówczesnym województwie szczecińskim. W 1972 roku lokalna telewizja docierała już do województwa koszalińskiego³.

W latach 60. i 70. Telewizja Szczecin była ważnym ośrodkiem kształtowania opinii publicznej. Świadczą o tym publikowane na łamach regionalnego dziennika „Kurier Szczeciński” cotygodniowe recenzje poszczególnych audycji poświęconych regionowi. Maria Czech-Sobczak wśród ludzi telewizji szczególnie zasłużonych w pierwszych latach funkcjonowania ośrodka wymienia: Władysława Daniszewskiego, Bohdana Tronczyńskiego, Rajmunda Sulika, Jerzego Fedorowskiego, Stanisława Modelskiego, Mariana Woźniakiewicza i Władysława Wojciechowskiego⁴.

Pierwsze lata działalności szczecińskiego ośrodka telewizyjnego były trudne, przede wszystkim z powodu skromnych warunków lokalowych. W 1964 roku, po adaptacji redakcyjnego budynku radiowego przy ul. Armii Czerwonej 30 (obecnie Monte Cassino), studio telewizyjne stanowiły pomieszczenia o powierzchni 60 mkw. W kolejnych latach doposażano telewizję. W 1969 roku zakupiono pierwszy wóz transmisyjny. W 1980 roku oddano do użytku zintegrowany Ośrodek Radiowo-Telewizyjny (ORiTV)⁵. Był to jedyny w Polsce eksperyment w zakresie regionalnych mediów publicznych. Przy rozwiązaniach instytucjonalnych wzorowano się na modelach zachodniemieckich i japońskich. W styczniu 1981 roku ORiTV został ponownie rozdzielony, by w latach 1986–1989 znów zostać połączony organizacyjnie, a do ponownego podziału doszło w 1989 roku⁶. Nowoczesne wyposażenie techniczne ORiTV pozwoliło

² K. Kozłowski, *Szczecińskie środki masowego przekazu od odwilży październikowej 1956 do przemian ustrojowych w 1990 roku* [w:] *Ciągłość i zmiana. 70 lat mediów masowych na Pomorzu Zachodnim*, red. J. Kania, P. Olechowska, Szczecin 2016, s. 43.

³ *Encyklopedia Szczecina*, tom II, Szczecin 2000, s. 518.

⁴ M. Czech-Sobczak, W. Kuruś-Brzeziński, *Pionierskie lata szczecińskiej telewizji*, Szczecin 2002.

⁵ Więcej w: P. Szulc, *Zniewolony eter. Polskie Radio Szczecin w latach 1945–1989*, Szczecin 2012, s. 308–313.

⁶ P. Olechowska, *Polskie Radio Szczecin* [w:] *Radio regionalne w Polsce*, red. P. Kuca, W. Furman, K. Wolny-Zmorzyński, Rzeszów 2016, s. 219.

TVP Szczecin jako pierwszej w Polsce na uruchomienie w 1989 roku telegazety w programie miejskim.

Do momentu powołania TVP 3 każdy z regionalnych oddziałów telewizyjnych przygotowywał na antenę ogólnopolską programy specyficzne dla danego ośrodka. W pierwszych latach funkcjonowania TVP Szczecin były to przede wszystkim programy o tematyce morskiej. Jednym z pierwszych wyemitowanych na antenie ogólnopolskiej był cykl „Z bocianiego gniazda”⁷. W kolejnych latach niezwykle popularny stał się program Marka Koszura „Morze”, osiągający najwyższe oceny i poziom oglądalności w skali kraju⁸. W latach 70. emitowane na antenie ogólnopolskiej były też audycje o tematyce rolnej, głównie autorstwa Wiesława Lendziona i Jana Sylwestrzaka. Poza tematyką morską i rolną mocną stroną szczecińskich dziennikarzy telewizyjnych była kultura. Od samego początku ośrodek realizował na antenę ogólnopolską spektakle teatralne i lalkowe, w tym w 1968 roku nagrodzona „Złotymi ekranami” seria spektakli „Wieczory z Conradem” Wiesława Wodeckiego i Juliusza Burskiego⁹. Od połowy lat 60. do połowy 80. szczeciński ośrodek telewizji wypełnił antenę ogólnopolską blisko tysiącem spektakli teatralnych i lalkowych¹⁰.

Do 1989 roku regionalne ośrodki radiowe i telewizyjne realizowały propagandowe wytyczne władz partyjnych, działając w warunkach obowiązującej cenzury. Istotnym momentem był grudzień 1981 roku, kiedy ich działalność została zawieszona. Ośrodek wznowił działalność w lutym 1982 roku. W Szczecinie internowano Juliana Józwiakowskiego, szefa bazy filmowej, oraz Alinę Głowacką, kierująca Redakcją Artystyczno-Kulturalną. Po weryfikacji część osób musiała odejść z telewizji¹¹. Oprócz działalności propagandowej związanej z polityką informacyjną władz, po stanie wojennym szczecińska TVP realizowała wiele audycji publicystycznych i artystycznych. Świadczy o tym struktura organizacyjna ośrodka, którą w latach 80. tworzyły redakcje: Informacyjna, Dziecięco-Młodzieżowa, Popularno-Naukowa i Oświatowa, Publicystyki i Reportażu, Publicystyki Kulturalnej i Teatru, Rozrywki i Muzyki, Sportu i Turystyki¹². Pod koniec lat 80. w ośrodku zaczęły pojawiać się symptomy nadchodzących zmian. Stało się tak przede wszystkim dzięki Jackowi Popiołkowi, od 1988 roku dyrektorowi ośrodka. Za jego kadencji podejmowano kontrowersyjne tematy polityczne w audycjach „Plusy-Minusy” czy „Telewizja Prowincja”. Jednocześnie należy dodać, że od

⁷ <http://szczecin.tvp.pl/17799123/55-lat-telewizji-szczecin-historia-telewizji-z-55letnim-doswiadczeniem> (dostęp 18.3.2016).

⁸ *Encyklopedia... dz.cyt.*, s. 519.

⁹ <http://szczecin.tvp.pl/17799123/55-lat-telewizji-szczecin-historia-telewizji-z-55letnim-doswiadczeniem> (dostęp 18.3.2016).

¹⁰ J. Kończak, *Od Tele-Echa do Polskiego Zoo. Ewolucja programu TVP*, Warszawa 2008, s. 110.

¹¹ K. Kozłowski, *Pomorze Zachodnie w latach...*, dz. cyt., s. 265.

¹² M. Czech-Sobczak, W. Kuruś-Brzeziński, dz. cyt., s. 128.

1988 roku ważnym czynnikiem wpływającym na ocenę ośrodka były względy komercyjne. Zaczęła się rozwijać reklama oraz sponsoring programów¹³.

Redaktorami naczelnymi szczecińskiego ośrodka TVP do początku lat 90. byli: Jerzy Fedorowski (1955–1961); Marian Syganiec (1961–1964); Tadeusz Kurek (1963–1965); Stanisław Borowiecki (1965–1968); Ryszard Liskowacki (1969–1971); Adam Kilnar (1971–1980); Zbigniew Puchalski (1980); Władysław Daniszewski (1981–1982); Stefan Januszewicz (1982–1985); Zbigniew Puchalski (1986–1990, jako dyrektor naczelny PRiTV) – zaś OTV kierowali w tych latach: Władysław Wojciechowski (1986–1988) i Jacek Popiołek (1988–1990)¹⁴.

FUNKCJONOWANIE STACJI W LATACH 1990–2015

W historii szczecińskiej TVP po 1989 roku można wyodrębnić, obok przekształcenia TVP w jednoosobową spółkę skarbu państwa, kilka ważnych momentów. Jak podkreśla Robert Cieślak, tymi głównymi punktami zwrotnymi były:

- wrzesień 1994 – przyznanie częstotliwości dla „Siódemki”, co oznaczało faktyczne, choć krótkotrwałe rozszerzenie zakresu nadawanego już od dwóch lat programu „Kanał 7”;
- marzec 2002 – powstanie programu TVP 3 Regionalna jako w założeniu „telewizja małych ojczyzn”;
- październik 2007 – zastąpienie TVP 3 Regionalna przez TVP Info¹⁵;
- wrzesień 2013 – powstanie TVP Regionalna;
- od stycznia 2016 – powrót do nazwy i logo TVP 3.

Powstały w 1992 roku „Kanał 7” cieszył się dużą popularnością. Jak wynika z informacji ośrodka, „Siódemka” była w tych czasach (na przemian z katowicką „Tele 3”) najchętniej oglądaną stacją telewizyjną, sięgająca oglądalności 20 proc.¹⁶. Kilkanaście godzin nadawania w „Siódemce” własnego programu miejskiego wymusiło zmiany organizacyjne. Ważny był rok 1996, kiedy to oddano do użytku nowe studio (Blok A) przy ul. Niedziałkowskiego 24. Szczeciński ośrodek jako trzeci w kraju, poza Warszawą i Gdańskiem, otrzymał studio w technologii cyfrowej. W 2004 roku zakupiono satelitarny wóz transmisyjny.

Kolejne zmiany telewizji regionalnej (z TVP 3 na TVP Info, następnie na TVP Regionalna, by ponownie wrócić do koncepcji TVP 3) nie przysłużyły się rozwojowi

¹³ K. Kozłowski, *Szczecińskie środki...*, dz. cyt., s. 44–45.

¹⁴ *Encyklopedia...*, dz. cyt., s. 519.

¹⁵ R. Cieślak, *Przemiany mediów regionu szczecińskiego po 1990 roku* [w:] *Media masowe w oddziaływaniu na rozwój regionu. Monografia pokonferencyjna*, red. J. Kania, Szczecin-Koszalin 2008, s. 22–23.

¹⁶ Materiał własny autorki.

regionalnych ośrodków telewizji publicznej. Spowodowały regres programowy i spowolnienie rozwoju infrastruktury, czego konsekwencją spadek oglądalności¹⁷.

Pod koniec lat 90. TVP Szczecin obejmowała swoim zasięgiem ówczesne województwa: szczecińskie, koszalińskie, słupskie oraz część województwa gorzowskiego. Druga dekada XXI wieku to również zmiany w sposobie nadawania. W 2003 roku uruchomiono kolejne nadajniki w Chełmskiej Górze, Łobzie, Gryficach, Kołobrzegu i Toporzyku. W 2006 roku została uruchomiona strona internetowa TVP Szczecin. W 2010 roku TVP Szczecin zaczęła emitować cyfrowy program DVB-T z nadajnika w Kołowie. Rok później rozpoczęto emisję programów w formacie 16/9, co oznaczało wyświetlanie obrazu na całej powierzchni ekranu nowoczesnego telewizora. W 2013 roku wyłączono analogowe nadajniki. W tym samym roku TVP Szczecin jako pierwsza w Polsce uruchomiła na potrzeby transmisji finału regat Tall Ships Races kanał telewizji hybrydowej. Dzięki włączeniu w 2014 roku trzech dodatkowych nadajników MUX-3 (Rusinowo, Gołogóra, Szczecin-Warszewo), zasięg TVP Szczecin objął ok. 98 proc. powierzchni województwa zachodniopomorskiego. Mieszkańcy regionu mogą też oglądać programy TVP Szczecin przez Internet, wykorzystując bezpłatną aplikację TVP Stream na urządzeniach mobilnych z systemami Android, Windows Mobile i Ios. Inna możliwość to platforma hybrydowa TVP, gdzie do odbioru potrzebny jest tuner DVB-T z opcją HbbTV, lub też strona internetowa¹⁸ <http://tvpstream.tvp.pl>¹⁹.

Po 1990 roku szczecińskim ośrodkiem telewizji kierowali: Przemysław Fenrych (1990–1991); Jacek Kamiński (1992–1995); Tadeusz Zwiefka (1995–1996); Grzegorz Matz (po. dyrektora – 1997); Marek Pasiuta (1997–2000), Krzysztof Matlak (2000–2006); Piotr Lichota (2006–2011); od 2011 roku Maria Bartczak²⁰.

MISJA STACJI TELEWIZYJNEJ SFORMUŁOWANA W DOKUMENTACH REDAKCYJNYCH

Misję stacji określają produkowane przez nią audycje. Standardowy podział genologiczny nakazuje wyodrębnić programy: informacyjne („Kronika” czy „Magazyn sportowy” oraz publicystyczne, jak „Niedziałkowskiego 24A”. Programy przygotowywane przez szczeciński oddział TVP mają zróżnicowany zakres tematyczny. Można wyróżnić kategorie programów: kulturalnych („Menu Kulturalne”); ekologiczno-rolnych („Zielonym do góry”); gospodarczych

¹⁷ Por. K. Jakubowicz, *Media publiczne w Polsce teraźniejszości i przyszłości*, [w:] *Media publiczne w Polsce teraźniejszości i przyszłości*, red. J.W. Adamowski, Warszawa 2007, s. 113.

¹⁸ Materiały własne autorki otrzymane od wydawcy.

¹⁹ Materiały własne autorki otrzymane od wydawcy.

²⁰ *Encyklopedia...*, dz. cyt., s. 1090.

(„Eurofarmer”); społecznych („Wokół nas”); politycznych („Sprawa polityczna”); religijnych („Arka”); turystycznych („Zapiski łazęgi”).

Program regionalnych TVP to przede wszystkim informacja. Od wielu lat najchętniej oglądaną i najbardziej rozpoznawalną wśród telewidzów audycją TVP Szczecin jest „Kronika” – program informacyjny, który starsi widzowie pamiętają pod nazwą „Kronika Szczecińska”, „Kronika Pomorza Zachodniego”, „Telenotatnik” lub „Telerama”. Zespół przygotowujący audycję zdobył w 2005 i 2011 roku Grand Prix na PiK Ośrodków Regionalnych TVP w kategorii najlepszy program informacyjny.

Szczególną wagę regionalny ośrodek przywiązuje się do realizacji postulatu pluralizmu przekazu, zwłaszcza podczas kampanii wyborczych i debat telewizyjnych samorządowych, parlamentarnych czy senackich²¹. Według oceny KRRiTV, za 2014 rok TVP Szczecin została zaliczona do wzorcowego „Top 3” regionalnych stacji telewizyjnych pod względem realizacji misji publicznej w zakresie publicystyki. Doceniono również fakt, że szczeciński oddział tworzy audycje bezstronne i optymalne w zakresie wyważenia prezentowanych treści. Autorzy raportu docenili również to, że emitowane audycje trwały wyraźnie dłużej niż te emitowane w innych stacjach²².

Należy zwrócić uwagę na programy produkowane na antenę ogólnopolską. W latach 90. dużą popularność zyskało „Śmiechu warte” Tadeusza Drozda, wzorowane na „America’s Funniest Home Videos”. Ponadto TVP Szczecin specjalizowała się w opracowywaniu dla wszystkich ośrodków regionalnych programów dziecięco-młodzieżowych, dokumentalnych, sportowych, filmów fabularnych oraz koncertów²³. W 1996 r. z inicjatywy ośrodka w Szczecinie rozpoczęto, wspólnie z ośrodkami w Poznaniu i Wrocławiu, realizację pierwszego w Polsce programu ponadregionalnego „Telemost”. Jak wynika z opracowanego w 1999 roku na zlecenie Roberta Kwiatkowskiego projektu reformy oddziałów terenowych szczeciński ośrodek - razem z krakowskim, poznańskim i wrocławskim – zarabiał na produkcji programów przeznaczonych dla anten ogólnopolskich²⁴.

Dużym wyzwaniem dla szczecińskich dziennikarzy telewizyjnych jest rozpoczęty we wrześniu 2013 roku ogólnopolski program informacyjny „Co niesie dzień”, realizowany we współpracy z regionalnymi oddziałami poza Warszawą. Program emitowany jest od poniedziałku do piątku o godz. 8.00 na antenie TVP 3. Stał się lokomotywą oglądalności w porannym paśmie, przekraczając

²¹ Ustawowa emisja bezpłatnych bloków wyborczych, jak i również organizacja debat wyborczych z kandydatami reprezentującymi poszczególne partie polityczne ze znajdujących się na obszarze województwa zachodniopomorskiego okręgów wyborczych.

²² Por. www.krrit.gov.pl/Data/Files/_public/images/foto_baza/wykresy-do-monitoringow-wybor/wybory_ogolnopskie_publicystyczne_bt---samorząd-2014-r_2.pdf (dostęp 18.3.2016).

²³ K. Kozłowski, *Pomorze Zachodnie w latach...*, dz. cyt., s. 289.

²⁴ T. Mielczarek, *W analogowym świecie. Zarys dziejów telewizji w Polsce w latach 1989–2013*, Kielce 2015, s. 164.

3 proc. udziału w rynku. Ponadto szczecińska redakcja, wraz z trzema innymi ośrodkami w kraju (Bydgoszcz, Łódź, Opole), wraca do sprawdzonych produkcji sprzed lat, reaktywując „Telewizję Nocą”, emitowaną w latach 1987–1992 popularną audycję społeczną. Jej współautorką jest szczecińska reporterka Ewa Juchniewicz, specjalizująca się w zagadnieniach społecznych.

Specyfika TVP Szczecin wynika z przygranicznego położenia województwa zachodniopomorskiego oraz coraz większej liczby Polaków, którzy od kilku lat zamieszkują po niemieckiej stronie granicy. Już w latach 70. Tadeusz Kurek realizował program „Most”, przygotowywany we współpracy z niemieckimi i szwedzkimi dziennikarzami. Szczególnie intensywny rozwój programów o tematyce pogranicza przypada na lata 90. Od 1993 roku emitowany jest w TVP polsko-niemiecki magazyn „Kowalski i Schmidt”. Przez pierwsze dwa lata realizowany był przez TVP Szczecin wspólnie z ORB²⁵ (dziś rbb²⁶), następnie jego produkcją zajęła się TVP Wrocław. Jednym z kolejnych programów zrealizowanych przez szczeciński ośrodek telewizji był powstały z inicjatywy i we współpracy ze szczecińskim Stowarzyszeniem Instytutu Niemiec i Europy Północnej (później również we współpracy z PR Szczecin) program publicystyczny „Talk show na granicy” (1999–2001). Ważnym programem o charakterze informacyjnym, emitowanym w latach 2001–2006 w TVP Polonia, był „Berliński Express” realizowany przez Marię Bartczak i Monikę Wilczyńską. Zgodnie z nazwą programu, większość odcinków była przygotowywana w Berlinie. Dzięki staraniom Bartczak w roku 2012 program wrócił na antenę TVP.

Typowo transgranicznym, najdłużej emitowanym programem był cykl „Między Odrą a Renem”, realizowany przez TVP Szczecin wspólnie z Deutsche Welle²⁷. Program ukazywał się w różnych cyklach, najczęściej był emitowany raz w miesiącu, od 2007 roku – dwa razy w miesiącu, w 2008 roku nie był nadawany, a od 2009 roku nadawany nawet cztery razy w miesiącu. Po roku 2010 ukazywał się w zmienionej formule pod nazwą „Eurosąsiedzi”, od stycznia 2015 roku nadawany jest pod nowym tytułem „Europa z bliska”. Kolejną produkcją szczecińskiego oddziału TVP jest emitowany od listopada 2014 roku program „Po obu stronach Odry. Sąsiedzi pod lupą”²⁸.

²⁵ Ostdeutscher Rundfunk dla Brandenburgii (ORB) – funkcjonujący w latach 1991–2003 na terenie Brandenburgii niemiecki publiczny nadawca radiowo-telewizyjny; w 2003 roku wraz z Sender Freies Berlin (SFB) połączył się, tworząc obecny rbb.

²⁶ Rundfunk Berlin-Brandenburg (rbb) – regionalny publiczny nadawca radiowo-telewizyjny zrzeszony w ARD; powstały w 2003 roku z połączenia ORB i SFB; główne studia znajdują się w Berlinie i Poczdamie; nadanie na terenie Berlina i Brandenburgii.

²⁷ Niemiecka publiczna stacja nadawcza – radiowa i telewizyjna, nadająca swoje audycje i programy w ponad 30 językach. Więcej w: M. Maliszewski, *Deutsche Welle w systemie medialnym Republiki Federalnej Niemiec*, Warszawa 2012.

²⁸ Więcej w: P. Olechowska, *Dziennikarstwo transgraniczne na Pomorzu Zachodnim po 1989 roku – wydawcy, tematyka, perspektywy rozwoju*, [w:] *Ciągłość i zmiana. 70 lat mediów masowych na Pomorzu Zachodnim*, red. J. Kania, P. Olechowska, Szczecin 2016, s. 192–195.

STRUKTURA REDAKCJI W 2015 ROKU

W 2015 roku w szczecińskim ośrodku TVP pracowało ponad 100 osób, w tym 30 dziennikarzy w redakcji informacji i kilku dziennikarzy w redakcji publicystyki. Pozostałą część zespołu stanowili realizatorzy, montażyści, operatorzy, informatycy oraz pracownicy administracji.

Redaktor naczelna TVP 3 Szczecin Maria Bartczak²⁹.

Związana z telewizją publiczną od 1990 roku. Jest absolwentką Akademii Rolniczej w Szczecinie, ukończyła również Podyplomowe Studium Zarządzania Przedsiębiorstw na Uniwersytecie Szczecińskim, Podyplomowe Studia Prawa Europejskiego na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Zaczynała pracę w telewizji w programie informacyjnym „Wiadomości”, w latach 1991–1997 była rzeczniką prasową ówczesnego szczecińskiego wojewody Marka Tałasiewicza. Jest inicjatorką powołania do życia Polsko-Niemieckiej Nagrody Dziennikarskiej. W 1998 roku wróciła do telewizji. Odpowiadała za realizację programów o tematyce transgranicznej, współtworzyła „Eurosprawy” i „Berliński Express”. W latach 1999–2007 była korespondentką TVP w Berlinie, do 2011 roku rzecznikiem prasowym Ambasady RP w Berlinie.

Kierownik Działu Produkcji Telewizyjnej Violetta Kowalska.

W szczecińskim oddziale TVP pracę zaczęła w 1994 roku jako specjalista ds. programów importowanych; wraz z zespołem współpracowała przy tworzeniu i pracy na rzecz Holdingu (czyli pasm wspólnych obejmujących wspólną emisję we wszystkich ośrodkach terenowych TVP). W latach 1997–2007 roku pracowała jako główny specjalista ds. programowych. Za swoją pracę została dwukrotnie wyróżniona nagrodą Prezesa TVP.

Kierownik Redakcji Informacji Michał Fit.

Pracę w regionalnej telewizji rozpoczął w 2007 roku. Przez kilka lat był dziennikarzem newsowym, realizującym materiały i wejścia na żywo do „Kroniki” oraz ogólnopolskich programów informacyjnych. Jest autorem programu „Raport Kryminalny”, nadzoruje audycję informacyjną „Kronikę” i ogólnopolski program „Co Niesie Dzień”. Wśród wieloletnich pracowników szczecińskiej Redakcji Informacji TVP Szczecin należy wymienić: Joannę Matraś-Ostrowską (autorka międzynarodowego magazynu państw bałtyckich „Mare Balticum”, w 2007 roku otrzymała pierwszą nagrodę w kategorii najlepszy wydawca programu informacyjnego w Konkursie Dziennikarskim PiK Oddziałów Terenowych TVP); Joannę Kałużną-Reimer (autorka programów publicystycznych poświęconych osobom

²⁹ Zmarła 26 września 2017.

niepełnosprawnym); Dariusza Baranika (prezenter, realizator cyklu programów o turystyce regionu, obecnie wydawca programów publicystycznych); Mirosława Ostrowskiego (autor „Sprawy politycznej”); Piotra Dziemiańczuka (dziennikarz informacyjny, wydawca programów informacyjnych i publicystycznych, prezenter, w latach 2006–2011 kierował Redakcją Informacji TVP Szczecin); Aleksandrę Białek-Kuczys (dziennikarka, wydawczyni programów informacyjnych i publicystycznych, w latach 2011–2013 kierowała Redakcją Informacji TVP Szczecin).

Pracą kilkunastoosobowej Redakcji Informacji w Koszalinie kieruje Antoni Górkiewicz, od samego początku w lokalnej redakcji, w latach 1978–1985 asystent Bogdana Zóltaka (wcześniejszego kierownika redakcji). Do wieloletnich pracowników koszalińskiej redakcji należą Sławomir Pankowski (zajmuje się sprawami społecznymi i sportem) oraz Justyna Prywer (współautorka programu „Barka”).

Sekretariatem programowym i archiwum zarządza Beata Mikołajewska-Wieczorek, w szczecińskim TVP od lat 90., jako sekretarz programu od 2008 roku. Przez wiele lat była prowadzącą programy informacyjne i publicystyczne.

Dział Reklamy, Marketingu i Promocji pracuje pod nadzorem Mariusza Zdrodowskiego, absolwenta ekonomii Uniwersytetu Szczecińskiego. Działem Techniki i Realizacji kieruje Grzegorz Marciniak. Zespołem operatorów, montażystów oraz realizatorów kieruje Andrzej Miętus.

Liczne grono dziennikarzy szczecińskiego ośrodka telewizyjnego po wielu latach pracy z powodzeniem kontynuowało swoje kariery zawodowe w centrali TVP. Wśród najbardziej znanych należy wymienić: Joannę Osińską, prezenterkę telewizyjną w TVP Info; Martę Łażniowską, współautorkę „Pytania na śniadanie” w TVP 2; Waldemara Stankiewicza, reportera TVP Info oraz „Wiadomości” TVP 1, jak i reporterów „Panoramy” TVP 2 Bartosza Łyżwińskiego, Magdaleny Stankiewicz i Łukasza Myca.

NAJWAŻNIEJSZE DZIAŁANIA REDAKCJI W 2015 ROKU

2015 rok na Pomorzu Zachodnim został zdominowany przez obchody 70-lecia polskiej państwowości na tych ziemiach. Jubileusz 55-lecia obchodził również szczeciński ośrodek telewizji.

Plebiscyt „55 programów na 55-lecie TVP Szczecin” miał na celu wyłonienie najpopularniejszego programu ośrodka. Zwyciężył główny program informacyjny „Kronika”. Telewidzowie wybierali również „Osobowość Telewizyjną 55-lecia TVP Szczecin” – został nią Andrzej Androchowicz, związany z ośrodkiem w latach 1961–1986, autor cyklu programów „Ulice Szczecina” oraz unikatowych zdjęć z wydarzeń Grudnia 1970 w Szczecinie, laureat „Złotego Ekranu”). Drugie miejsce zajął Jarosław Marendziak, dziennikarz sportowy, komentator ogólnopolski, w 2006 roku uznany za najlepszego dziennikarza

sportowego w konkursie PiK, w 2014 roku jego program „Gotowi start” został uznany w TVP za najlepszy program informacyjny w tematyce sportowej. Trzecie miejsce zajęła Ewa Roman, realizatorka wielu programów dla dzieci i młodzieży³⁰. Nie zapomniano o najmłodszych telewidzach, w oparciu o prace nadesłane do konkursu plastycznego „55 lat Telewizji Szczecin w oczach dzieci” powstał wyjątkowy kalendarz na 2016 rok. W kwietniu zorganizowano z okazji jubileuszu również „Dzień Otwarty w TVP Szczecin”, z udziałem publiczności zrealizowano audycję „Zawsze w piątek”.

Ważnym elementem jubileuszu stał się opracowany przez Urszulę Dembińską emitowany od listopada 2014 do grudnia 2015 roku cykl audycji „Zdarzyło się przed laty” prezentujący sylwetki szczecińskich dziennikarzy telewizyjnych³¹.

³⁰ <http://szczecin.tvp.pl/23284958/osobowosc-55lecia-tvp3-szczecin> (dostęp 18.3.2016).

³¹ Wśród nich byli (wg kolejności alfabetycznej sylwetek dziennikarzy, z zachowaniem oryginalności tytułów poszczególnych części audycji): Andrzej Androchowicz; Maria Bartczak; Bogdan Bogiel; Kinga Brandys; Bogdan Chocianowicz; Władysław Daniszewski; Urszula Dembińska; Piotr Dziemiańczuk i koledzy [wojna w Iraku, redaktorowi towarzyszyli: Marcin Przylecki (operator), Bartłomiej Wojtczak (inżynier); Robert Romanowicz (asystent operatora, dźwiękowiec)]; Grzegorz Fedorowski; Jerzy Fedorowski; Włodzimierz Kaczmarek; Jacek Kamiński; Ewa Karśnicka; Adam Kilnar; Tadeusz Klimowski; Ewa Kostańska; Ryszard Liskowacki; Danuta Małek; Jarosław Marendziak; Monika Mazanek-Wilczyńska; Teresa Modelska; Stanisław Modelski; Bohdan Onichimowski; Joanna Osińska; Ireneusz Paczkowski; Małgorzata Pieleszek i Andrzej Oryl; Małgorzata Prokop-Paczkowska; Ewa Roman; Mirosław Salski; Ryszard Stefanowicz; Jan Sylwestrzak; Monika Szwaja; Dariusz Więcaszek; Jerzy Wohl; Władysław Wojciechowski; Bogdan Wojtczak; Bożena Wójtowicz-Waszak; Bogdan Żółtak.

Pozostałe odcinki były zatytułowane: „BOSMAN I KOLEDZY”: Bohdan Tronczyński, Bogdan Wołczak, Witaliusz Rudzko, Henryk Kacprzak; „CI CO TWORZĄ PROGRAM”: Lesław Skinder, Ireneusz Dulęba, Władysław Kuruś, Mirosław Nowakowski, Henryk Synoradzki, Bogusława Rodziewicz; „DAWNYMI CZASY W TELEWIZJI”: Stefan Pleśniarowicz, Janusz Maria Rudnicki, Lech Jarmuła; „DZIENNIKARZE SPRZED LAT”: Antoni Górkiewicz, Wiesława Pinkowska, Janusz Zasadzki, Andrzej Grześkowiak; „KRONIKA” – zespół dziennikarzy, reporterów, wydawców, prowadzących, kierowników produkcji: Wanda Stachowiak, Iwona Pater, Marcin Sulik, Joanna Pieciukiewicz, Agnieszka Klimkiewicz, Elżbieta Biś, Grzegorz Gołębiwski, Magdalena Gonciarz, Jaromir Sosnowski, Joanna Matraś-Ostrowska, Aleksandra Białek-Kuczys, Joanna Kałużna-Reimer, Bartosz Łyżwiński, Mirosław Ostrowski, Dariusz Baranik; „NA POCZĄTKU BYŁA TELEWIZJA”: Jarosław Dobrzyński, Helena Kwiatkowska, Ewa Juchniewicz; „OD PROGRAMU PO EMISJĘ” – zespół producentów: Maria Jasińska, Jerzy Behnke, Krystyna Hempolińska, Ewa Jędrychowska, Konrad Dembiński, Jerzy Bielecki, Krzysztof Bielecki, Krystyna Kajewska, Zbigniew Grefkowicz, Andrzej Kurtycz, Krzysztof Kunc; dział techniki: Andrzej Miętus, Jacek Nowacki, Zygmunt Żukowski, Mieczysław Jasicki, Jerzy Kot, Andrzej Sadowski, Marek Załuski, Jan Kilian, Jacek Kabaciński, Andrzej Płuciennik, Wiesław Łodzikowski; „OPERATORZY I MONTAŻYŚCI”: Sławomir Kosiński, Dariusz Aniołkowski, Paweł Sudnik, Andrzej Gertych-Grocholski, Włodzimierz Szulc, Stanisław Brychcy, Jan Kuczera, Tomasz Kosior, Piotr Przymus, Mirosław Nowakowski, Mieczysław Szewłoga, Janusz Kuźmiński, Maciej Ochnicki, Jacek Obłoj; „REDAKCJA W KOSZALINIE”: Bogdan Żółtak, Justyna Prywer, Lech Fabiańczyk, Andrzej Kisiel, Sławomir Pankowski, Litosława Melnik, Roman Barcikowski; „REALIZATORZY”: Andrzej Miętus, Rafał Sory, Sławomir Szczepańczyk, Maciej Behrendt,

W obliczu znikomej liczby opracowań popularyzatorskich i naukowych poświęconych TVP Szczecin³² materiał ten stanowi istotne źródło informacji na temat historii oddziału.

Elżbieta Strzyżewska, Wojciech Wójcik, Joanna Napieralska, Przemysław Kućko; „RÓŻNE OBLICZA TELEWIZJI” (o dziennikarzach biorących udział w artystycznych przedsięwzięciach): Dorota Szpetkowska, Bogdan Ronin-Walknowski, Marek Bakowski, Andrzej Szumlewicz, Lech Śliwiński, Tadeusz Wolski, Sławomir Medyński; „TWÓRCY PIERWSZYCH LAT”: Danuta Małek, Ireneusz Dulęba, Marian Zyganiec, Malwina Nowak, Tadeusz Kurek, Marian Zyganiec, Stanisław Borowiecki, Władysław Daniszewski; „W STUDIUM I NA PLANIE”: Andrzej Mendięgra, Janusz Kosiński, Marek Osajda, Andrzej Oryl, Monika Kwasigroch i Edyta Strub, Marcin Zięba (realizator dźwięku), Danuta Dąbrowska-Wojciechowska (scenograf); „ZESPÓŁ”: Janusz Neumann i Zbigniew Jackowski – realizatorzy dźwięku; Tadeusz Barda, Czesław Tyszka i Robert Wolter – specjaliści od techniki; Marek Gilewski, szef działu produkcji; Marek Pasiuta, Tadeusz Zwiefka, Krzysztof Matlak, Stefan Janusiewicz i Piotr Lichota – dyrektorzy ośrodka; Piotr Dembowski, Krzysztof Samociuk, Krzysztof Bryłowski – komentatorzy sportowi; Ewa Maltańska, Elżbieta Wojciechowska-Włodarczyk, Jakub Gwit – prezenterzy pogody; Barbara Jesiołkiewicz-Kowalczyk, Paweł Wiśniewski, Magdalena Stankiewicz – prezenterzy; Fabian Zajac, Ernest Saj i Anna Szewłoga – dokumentaliści i reporterzy; „WSPÓŁTWORZYLI HISTORIĘ SZCZECIŃSKIEJ TELEWIZJI” (pracownicy nieetatowi): Tomasz Grupiński, Jerzy Koralewski, Jerzy Kałużny; „ZESPÓŁ SPRZED LAT”: Andrzej Kobylński, Wojciech Janus, Grzegorz Jarmuła, Irena Bujalska; „ZESPÓŁ TELEWIZJI SZCZECIN”: Gerard Aniołkowski, Jerzy Kułach, Bohdan Tronczyński, Radosław Adamowicz, Piotr Kiriakou, Mieczysław Szewłoga, Sławomir Szczepańczyk, Rafał Sory, Sławomir Solarek, Dariusz Aniołkowski, Dariusz Bartanowicz, Krzysztof Zabagło, Maciej Behrendt, Paweł Sudnik. Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://szczecin.tvp.pl/17835417/zdarzylo-sie-przed-laty-ludzie-telewizji> (dostęp 18.3.2016).

³² Warto podkreślić, iż dotychczas pewne elementy opisu działalności ośrodka autorka odnalazła w następujących publikacjach: M. Czech-Sobczak, W. Kuruś-Brzeziński, *Pionierskie lata szczecińskiej telewizji, Szczecin 2002; 15 lat Ośrodka Telewizyjnego w Szczecinie*, red. A. Kilnar, Szczecin 1975; *Słowem i piórem. 50 lat dziennikarstwa na Pomorzu. Zachodnim*, red. T. Białecki, Szczecin 1996, s. 29–32; *Telewizja Prowincja*, red. J. Dobrzyński, W. Jabłoński, Szczecin 2006 (opracowanie to ma raczej charakter anegdotyczny niż dokumentalny, jednak jak we wstępie podkreślili autorzy, zawarte w nim spostrzeżenia „pośrednio odpowiadają na pytanie o charakter telewizji lokalnej – czy jest ona dodatkiem do programów ogólnopolskich, czy raczej katalizatorem i animatorem lokalnych wydarzeń”, cyt. za: tamże, s. 5); *Wspomnienia o moim mężu Jerzym Wojciechu Fedorowskim* dwunastostronicowy rękopis Haliny Fedorowskiej z 2005 r. dostępny w Czytelni Zbiorów Specjalnych Książnicy Pomorskiej; *Kronika budowy ORTV w Szczecinie* ponadstustronicowy rękopis z 2004 r. autorstwa Marii Czech-Sobczak oraz Władysława Kuruś-Brzezińskiego, dostępny w Czytelni Zbiorów Specjalnych Książnicy Pomorskiej, z opisanymi fotografiami i dołączonym dokumentem pt. *Niektóre fakty z historii PR i TV Szczecin*, pamiętnik z 35. edycji konkursu Dzieje Szczecińskich Rodzin, zorganizowanego przez Szczecińskie Towarzystwo Kultury w 2004 r., oraz album fotograficzny dokumentujący powstawanie gmachu szczecińskiego Ośrodka Telewizji oraz przedstawiający związane z nim osoby – pracowników, gości, autorów opracowania; P. Lichota, *Rola mediów lokalnych na przykładzie oddziałów terenowych Telewizji Polskiej S.A.*, [w:] *Media masowe w oddziaływaniu na rozwój regionu*, red. J. Kania, Koszalin-Szczecin 2008, s. 92–96; Z. Kosiorowski, *Kryzys na lokalnym rynku mediów elektronicznych*, [w:] *Media lokalne w Szczecinie. Raport z badań mediów lokalnych w Szczecinie w 2010 roku*, red. J. Kania, R. Cieślak, Szczecin 2011, s. 27–50; A. Kochańska, *Dokumentacja audiowizualna w zasobie Archiwum TVP SA Oddział w Szczecinie*, „Archiwista Polski” 2008, r 13, nr 2, s. 37–54; K. Kozłowski, *Życie*

Jednym z elementów misji mediów publicznych jest nie tylko informowanie mieszkańców o wydarzeniach z regionu, ale i aktywny udział w ich tworzeniu. Od kilku lat tradycją już stało się relacjonowanie na żywo uroczystej gali regionalnego konkursu „Dziennikarz Roku” organizowany przez zachodniopomorskie oddziały SDP i SDRP. Szczeciński ośrodek transmituje również ważniejsze regionalne wydarzenia sportowe i kulturalne.

Wśród ważniejszych zmian programowych 2015 roku należy wymienić nową czołówkę i scenografię ogólnopolskiego programu informacyjnego „Co niesie dzień”, powrót na program z udziałem publiczności „Zawsze w piątek”, emisję reportażu „Krok w przyszłość” poświęconego wychowankom domów dziecka, jak też spektaklu „Factory – Teatr Ósmego Dnia”, przygotowanego w ramach Festiwalu Społwa Kultury 2014. Jak co roku szczecińscy dziennikarze relacjonowali ważne wydarzenia odbywające się głównie w Berlinie, m. in. Światowe Targi Żywności, Rolnictwa i Ogrodnictwa w styczniu 2015 roku i Międzynarodowy Festiwal Filmowy Berlinale w lutym 2015 roku. Rok 2015 to również rozszerzenie oferty programowej dla starszej grupy widzów. Przykładem jest ciesząca się dużą popularnością audycja „Umiejętni 50+” oraz „Klub srebrnego włosa”.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA W ROKU 2015

W 2015 roku Magdalena Suchodolska oraz Emilia Gumna – dziennikarki „Kroniki”, zostały nagrodzone na PiK 2015. „Odnaleziony grób” Gumnej otrzymał drugą nagrodę w kategorii najlepszej relacji reporterskiej, Suchodolska została wyróżniona za materiał „Ciemno w Chojnie”. W tym samym roku laureatką konkursu „Dziennikarz Roku 2014” w kategorii Debiut Roku 2014 otrzymała Anna Pawlak, pracująca w TVP Szczecin od 2014 roku. Za całokształt pracy w 2015 roku Izabela Kozdraś otrzymała drugą nagrodę w ogólnopolskim konkursie „Dziennikarz Medyczny Roku 2015” w kategorii programów telewizyjnych. Stoisko TVP Szczecin zdobyło I miejsce w konkursie Targów Ekologicznych EKO Kołobrzeg 2015 w kategorii EKO-EDUKACJA 2015. Statuetka została wręczona podczas II Międzynarodowego Forum Ekologicznego w Kołobrzegu.

* * *

TVP Szczecin jest ważnym elementem historii Pomorza Zachodniego. Stanowi forum dialogu różnych podmiotów życia społecznego, politycznego,

kulturalne Szczecina w latach 1945–1980, Szczecin 1994, s. 129–132; K. Kozłowski, *Szczecińskie środki masowego przekazu*, dz. cyt., s. 42–45; K. Kozłowski, *Pomorze Zachodnie w latach 1945–2010*, Szczecin 2012, t. I, s. 263–266; *Telewizja*, [w:] *Encyklopedia Szczecina*, red. T. Białecki, Szczecin 2000, s. 518–519.

gospodarczego i kulturalnego regionu. Istotnym wyróżnikiem tożsamości regionalnego ośrodka TVP jest różnorodność i jakość programów o charakterze misyjnym. Ośrodek nie ma konkurencji, choć w stolicy województwa oraz kilku innych miastach regionu funkcjonują prywatne lokalne stacje telewizyjne przekazujące sygnał jedynie abonentom telewizji kablowych. Do największych wyzwań należy zaliczyć niską samodzielność decyzyjną, niskie wpływy z abonamentu, konieczność unowocześnienia oferty programowej.

TVP Szczecin wciąż stoi przed zadaniem pozyskania młodych odbiorców. Opinię tę opieram na minisondzie przeprowadzonej wśród studentów dziennikarstwa i komunikacji społecznej Uniwersytetu Szczecińskiego. Po obejrzeniu kilku zróżnicowanych tematycznie audycji TVP Szczecin ankietowani mieli za zadanie ocenić je pod względem treści i formy. Studenci byli zaskoczeni zróżnicowaniem tematycznym obejrzanych audycji, co oznacza, że nie znali wcześniej jej oferty programowej TVP Szczecin. Walkę pomiędzy coraz bardziej sformatowanymi nadawcami komercyjnymi a nadawcą publicznym wygra ten, kto potrafi dotrzeć z przekazem do młodych widzów, funkcjonujących w dobie powszechnej dostępności spersonalizowanych przekazów telewizyjnych.